

[Helge Adam Møller]

man vedtog den fuldstændig urimelige særlov for, havde været i Danmark i mere end et år, og en del også mere end to år. Men hvem var skyld i, at de havde været her i mere end et år eller i mere end to år eller endnu længere? Det var de jo selv.

De havde brugt ethvert tænkeligt smuthul i den danske lovgivning for at få deres sag genoptaget og genoptaget og genoptaget. De havde givet forkerte og falske forklaringer eller ændrede i hvert fald deres forklaringer, så der fremkom nye oplysninger og sagen derfor måtte genoptages. De havde klaget og anket til ombudsmanden gentagne gange. Så altså, når man havde været her i flere år, var man selv årsag til det.

Derfor var det fuldstændig urimeligt, at man vedtog den særlov.

Formanden:

Nu er det jo ikke den, der er til forhandling i dag.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det er jeg ganske enig med formanden i, og jeg skal også kun lige komme med en enkelt bemærkning, som ikke vedrører palæstenserne, men vedrører en debat, vi havde sidste forår, i marts-april, om disse ting. Og i den forbindelse kunne vi gennemgå, hvad sagsbehandlingstiderne har været.

Jeg kan ikke huske dem eksakt i hovedet, men jeg tror ikke, at jeg tager meget fejl, når jeg siger, at 36 pct. af asylsagerne havde taget mere end 16 måneder i første og anden instans, det vil sige i direktoratet og i nævnet; 36 pct. havde taget mere end 16 måneder. Jeg erindrer en række sager, hvor det havde taget op til 10 uger, før politiet afhørte disse folk første gang. Så jeg skal ikke bestride, at der er nogen, der har udnyttet klagesystemet.

Men det var ikke det, der var grundproblemet. Grundproblemet var, at den daværende regering lod sagsbehandlingstiden vokse og vokse og vokse, fordi man ikke ville sætte ressourcer af til det, på trods af at der ud over det menneskelige aspekt var god økonomi i det.

Ebba Strange (SF):

Ja, med formandens tilladelse vil jeg vende

tilbage til indenrigsministerens redegørelse om Danmarks udlændinge.

Formanden:

Det behøver ikke formandens tilladelse.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil starte med at rose indenrigsministeren for, at hun har skabt åbenhed omkring debatten om udlændinge i Danmark, bl.a. gennem de nyhedsbreve, som man har lovet skal komme hver 14. dag. Det er med til at nedbryde myter og fordomme og inspirere til en debat på et sagligt grundlag.

Indlæggene fra Venstre og De Konservative i dag underbygger med al tydelighed det, jeg ville sige om ministerens konservative forgængere på posten, nemlig at de altid tog udgangspunkt i noget, der kunne komme til at ligne et skræmmebillede, nemlig at hvis vi ikke strammer op nu, så sker der det og det og det.

Det saglige grundlag, der er fra indenrigsministeren, kan vi diskutere på grundlag af. Vi kan diskutere, hvordan vi skaber den bedst mulige situation for udlændinge og for danskere med de udlændinge, vi nu engang har i Danmark, og med dem, vi ved der vil komme; for vi ved, at der vil komme flere flygtninge og også flere gennem familiesammenføringer. Sådan er virkeligheden, så længe vi vælger at leve i et samfund, der bygger på grundlæggende menneskerettigheder. Og det håber jeg vi bliver ved med at vælge at gøre. Der vil i den samme periode være mange, der forlader Danmark igen. For sådan er det i en verden, der er fuld af bevægelse.

På den baggrund vil jeg så diskutere de konkrete politikområder, som ministeren beskæftiger sig med.

SF støttede, at udlændingeadministrationen flyttede fra Justitsministeriet til Indenrigsministeriet. Det, jeg vil spørge om i dag, er, om det kun var et formelt signal, eller om der også ligger noget reelt i det. Og det, jeg tænker på, er, om der ligger i det, at man kunne forestille sig at formindske politiets rolle i forbindelse med afhøringer af asylansøgere. Det er noget, vi ofte har drøftet i de forgangne år – og det har selvfølgelig ikke været muligt at komme ind på en drøftelse, før ministeren nu tog det skridt at flytte administrationen – om vi ikke var bedre tjent med, at det var almindelige sagsbehand-